

พระราชนັດວຽງຈັນ

ໂຮມພິມສຸນຂັບໜ້າ

ພ.ສ. ๒๕๓๕

ກຸມພລອດດຸລຍເດຊ ປ.ຮ.

ໃຫ້ໄວ ດັວ ວັນທີ ๓ ຖຸມພາພັນທຶນ ພ.ສ. ๒๕๓๕
ເປັນປີທີ ៤១ ໃນຮັກາລປັງຈຸບັນ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ມີพระบรมราชโองการປັບປຸງ ໄກສະແດງ ໂດຍກ່າວ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມການປັບປຸງກຸ່ມຫາຍ່າດ້ວຍການປັບປຸງ ໂຮມພິມສຸນຂັບໜ້າ

ຈຶ່ງທຽບພະກຽມໄປປັບປຸງ ໂດຍກ່າວ ໂດຍກ່າວ ໂດຍກ່າວ ໂດຍກ່າວ ໂດຍກ່າວ ໂດຍກ່າວ ໂດຍກ່າວ
ສະການຕົບບຸນຍູ້ຕີແໜ່ງຫາຕີ ທຳໜ້າທີ່ຮູ້ສາກາ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ມາຕຣາ ១ ພຣະຣາຊບຸນຍູ້ຕີນີ້ເຮົາວ່າ “ ພຣະຣາຊບຸນຍູ້ຕີໂຮມພິມສຸນຂັບໜ້າ ພ.ສ. ๒๕๓๕ ”

ມາຕຣາ ២ ພຣະຣາຊບຸນຍູ້ຕີນີ້ໃຫ້ໃຊ້ນັກຄົນຕັ້ງແຕ່ວັນຄົດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຈກິຈຈານເບກຍາ
ເປັນດັ່ນໄປ

ມາຕຣາ ៣ ໃຫ້ຍົກເລີກພຣະຣາຊບຸນຍູ້ຕີປັບປຸງ ໂຮມພິມສຸນຂັບໜ້າ ພ.ສ. ๒๕๓๘

ມາຕຣາ ៤ ໃນພຣະຣາຊບຸນຍູ້ຕີນີ້

“ ສັຕິງຄວບຄຸມ ” ມາຍຄວາມວ່າ ສຸນຂ່ອງສັຕິງອື່ນທີ່ກຳຫັດໃນກຸກກະທຽວ

“ ເຈົ້າອອງ ” ມາຍຄວາມຮົມຄື່ງຄອບຄອງດ້ວຍ

“ ວັດຊື່ ” ມາຍຄວາມວ່າ ວັດຊື່ປັບປຸງ ໂຮມພິມສຸນຂັບໜ້າສໍາຫັນສັຕິງ

“ ເກົ່າອົ່ງໝາຍປະຈຳຕົວສັຕິງ ” ມາຍຄວາມວ່າ ເກົ່າອົ່ງໝາຍປະຈຳຕົວສັຕິງຄວບຄຸມ

“ ອາກາຮອງໂຮມພິມສຸນຂັບໜ້າ ” ມາຍຄວາມວ່າ ໃນກຣັນຂອງສຸນຂ່າ ອາກາຮອງສຸນຂ່ານັ້ນ

ดุร้าย วิ่งเพ่นพ่านกัดสีสีกีดขวางหรือเขื่องซึมชูกตัวในที่มีด ปากอ้า ลื้นห้อยและสีเดงกล้า น้ำลายไหล ตัวแข็ง หรือขาอ่อนเปลี้ย เดินโซเช แล้วในกรณีของสัตว์ควบคุมอื่น อาการตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“ผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำบัดโรคสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า สัตวแพทย์และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล
- (๒) ประธานกรรมการสุขาภิบาลสำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) ปลัดเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๖) หัวหน้าผู้บังคับบัญชาการท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ตามกำหนดเวลาดังนี้

(๑) ในกรณีของสุนัข ให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนจนไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในปรับปรุงการฉีดวัคซีน

(๒) ในกรณีของสัตว์ควบคุมอื่น ให้เจ้าของจัดการให้สัตว์ควบคุมดังกล่าวได้รับการฉีดวัคซีนตามระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์เป็นผู้ฉีดวัคซีน เจ้าของ

สัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุม แจ้งให้สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖ เมื่อสัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ ซึ่งเป็นผู้ฉีดวัคซีนต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว และใบรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่เจ้าของสัตว์ควบคุม

เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามวรรคหนึ่งไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุม ให้เห็นได้ชัดเจน

ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ในกรณีที่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนตามมาตรา ๖ สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญก่อนที่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์หมดอายุหรือก่อนระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบรับรองการฉีดวัคซีนนั้น แล้วแต่กรณี ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนของเดิม แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุนั้น และต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ดังกล่าวไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้เห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนของเดิมตามวรรคหนึ่ง จากสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ สัตวแพทย์ต้องเก็บสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามมาตรา ๖ ไว้ตามระเบียบของทางราชการ

ผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ต้องเก็บสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามมาตรา ๖ ไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีนนั้น

มาตรา ๙ ในที่สาธารณัง ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมได้ไม่มีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตาม มาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ หรือมีแต่เป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ควบคุมนั้นเพื่อกักขัง ถ้าไม่มีเจ้าของมาขอรับคืนภายในห้าวัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

มาตรา ๑๐ เพื่อป้องกันการแพร่โรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ เพื่อปฏิบัติการดังต่อไปนี้

(๑) สอนตามจำนวน เพศ พันธุ์ อายุ และสีของสัตว์ควบคุมจากเจ้าของสัตว์ควบคุม

(๒) ในกรณีที่พบว่าสัตว์ควบคุมใดยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีนตามมาตรา ๕ ให้นำวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ในการนี้ เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

(๓) นำหัวสัตว์ควบคุมที่ตายหรือมีเหตุสูญเสียว่าตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าไปรับการตรวจชันสูตร

(๔) ส่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมทำลายหากสัตว์ควบคุมที่ตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าด้วยวิธีฝังหรืออวัยวะอื่นใด

การเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำการได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๑ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบว่าสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่สัตว์ควบคุมใดถูกสัตว์ควบคุมอื่นที่ส่งส้ายเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ไม่ว่าสัตว์ควบคุมที่ถูกกัดจะได้รับการฉีดวัคซีนแล้วหรือไม่ ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด เพื่อให้สัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีน

ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมเฝ้าสังเกตอาการของสัตว์ควบคุมที่ถูกกัดไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด หากปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมกักขังสัตว์ควบคุมนั้นไว้และแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบว่าสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

ในกรณีที่สัตว์ควบคุมที่เจ้าของสัตว์ควบคุมเฝ้าสังเกตอาการตามวรรคสอง ตาย หรือสูญหายภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่รู้ว่า ตาย หรือสูญหาย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือ มาตรา ๑๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อสัตวแพทย์เพื่อดำเนินการต่อไปตาม มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๕ เมื่อสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของ โรคพิษสุนัขบ้าในyanพานะ บ้าน โงเรือน หรือสถานที่ใด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเรียกตรวจyanพานะ หรือเข้าไปในบ้าน โงเรือน หรือสถานที่ที่มีสัตว์ควบคุมดังกล่าวและมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ควบคุมไม่มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า แต่สัตวแพทย์ เห็นว่าสัตว์ควบคุมดังกล่าวควรได้รับการฉีดวัคซีน ให้นัดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ถ้าปรากฏว่า สัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนตามมาตรา ๕ แล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอีก แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีนตามมาตรา ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

(๒) ในกรณีที่สัตวแพทย์สงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า และยังไม่ได้มีการกักขังสัตว์ควบคุมนั้น ให้สัตวแพทย์ส่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมกักขังสัตว์ควบคุมนั้น ไว้โดยเร็วเพื่อป้องกันมิให้แพร่โรคพิษสุนัขบ้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และสัตวแพทย์ต้อง ไปตรวจอาการของสัตว์ควบคุมนั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๓) ในกรณีที่สัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์มีอำนาจ ทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

การเข้าไปในบ้าน โงเรือน หรือสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๖ ในที่สาธารณะ ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่จะเกิดกับคน ในกรณีที่สัตวแพทย์ ตรวจพบว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า หรือมีเหตุสูงสัชว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของ โรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์รีบแจ้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรค ติดต่อโดยเร็วที่สุด

มาตรา ๑๘ เพื่อป้องกันการเกิดและการแพร่โรคพิษสุนัขบ้า ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนด เขตท้องที่

(๑) ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนำสัตว์ควบคุมไปรับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่สัตวแพทย์กำหนดโดย สัตวแพทย์ดังกล่าวจะได้ประกาศกำหนด วัน เวลา และสถานที่เพื่อการนั้น ปีดังไว้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า เจ็ดวัน ณ สถานที่ที่จะทำการฉีดวัคซีน และสำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการดำเนิน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล ศala ว่าการเมืองพทฯ หรือที่ทำการของ องค์การปกครองท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่น นั้น แล้วแต่กรณี

(๒) ให้สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ ไปทำการ ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม

ในการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ต้อง เสียค่าธรรมเนียม

ประกาศของอธิบดีตามมาตรานี้ให้แจ้งให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่สัตว์ควบคุมที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุม ต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ให้ผู้รับ โอนด้วย

ถ้าเป็นสัตว์ควบคุมที่อยู่ในระหว่างการฝึกสั่งเกตอาการตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ห้ามมิให้มี การจำหน่าย จ่าย โอน สัตว์ควบคุมนั้น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่สัตว์อื่นนอกจากสัตว์ควบคุมถูกสัตว์ควบคุมที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๑)(๔) และวรรคสอง มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒)(๓) และ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อนักคลีที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ เจ้าของสัตว์ควบคุมผู้ได้มีข้อความให้สัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีนตามมาตรา ๕ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวังไทย ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๒ สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบ

การນຳບັດໂຮຄສ້ວຽຸ້ໄດ້ມີປະຕິຕາມມາຕາ ៦ ວຣຄໜຶ່ງ ທີ່ຮູ້ຜູ້ປະກອບການນຳບັດໂຮຄສ້ວຽຸ້ໄດ້ມີປະຕິຕາມມາຕາ ៨ ວຣຄສອງ ຕ້ອງຮຽວໂທຢປ່ຽນມີເກີນສອງຮ້ອຍນາທ

ມາຕາ ២៣ ຜູ້ໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍປະຈຳຕົວສ້ວຽຸ້ຈຶ່ງແສດງວ່າສ້ວຽຸ້ຄວນຄຸນນີ້ໄດ້ຮັບການຈື້ດວກໜີນແລ້ວ ທີ່ຮູ້ໃບຮັບຮອງການຈື້ດວກໜີນອັນເປັນເທິງ ທີ່ຮູ້ຈັດຂວາງ ທີ່ຮູ້ມີເຈັນຫວຍຄວາມສະດວກແກ່ສ້ວຽຸ້ແພທຍ໌ ພັນການເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ຮູ້ເຈົ້າພັນການທົ່ວລີນ ຈຶ່ງປະຕິຫຼາກທີ່ຕາມມາຕາ ៥ ມາຕາ ១០ ວຣຄໜຶ່ງ ມາຕາ ១៤ ວຣຄໜຶ່ງ ມາຕາ ១៥ ທີ່ຮູ້ມາຕາ ១៥ ຕ້ອງຮຽວໂທຢຈຳຄຸກມີເກີນໜຶ່ງເດືອນ ທີ່ຮູ້ປ່ຽນມີເກີນໜຶ່ງພັນນາທ ທີ່ຮູ້ທັງຈຳທັງປ່ຽນ

ມາຕາ ២៤ ເຈົ້າອອງສ້ວຽຸ້ຄວນຄຸນທີ່ຮູ້ເຈົ້າອອງສ້ວຽຸ້ອື່ນຕາມມາຕາ ៩ ຜູ້ໄດ້ມີປະຕິຕາມຄຳສັ່ງຂອງສ້ວຽຸ້ແພທຍ໌ຕາມມາຕາ ១០ ວຣຄໜຶ່ງ (៥) ທີ່ຮູ້ມາຕາ ១៥ ວຣຄໜຶ່ງ (២) ທີ່ຮູ້ມີເຈັນຕ່ອພັນການເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ຮູ້ເຈົ້າພັນການທົ່ວລີນຕາມມາຕາ ១១ ທີ່ຮູ້ມາຕາ ១២ ຕ້ອງຮຽວໂທຢຈຳຄຸກມີເກີນສາມເດືອນ ທີ່ຮູ້ປ່ຽນມີເກີນສາມພັນນາທ ທີ່ຮູ້ທັງຈຳທັງປ່ຽນ

ມາຕາ ២៥ ເຈົ້າອອງສ້ວຽຸ້ຄວນຄຸນທີ່ຮູ້ເຈົ້າອອງສ້ວຽຸ້ອື່ນຕາມມາຕາ ៩ ຜູ້ໄດ້ມີເຝົ້າສັ່ງເກຕອກການສ້ວຽຸ້ຄວນຄຸນທີ່ສຸກກັດໄວ້ຕາມມາຕາ ១២ ທີ່ຮູ້ເຈົ້າອອງສ້ວຽຸ້ຄວນຄຸນຝ້າສິນມາຕາ ១៥ ວຣຄສອງ ຕ້ອງຮຽວໂທຢຈຳຄຸກມີເກີນໜຶ່ງເດືອນ ທີ່ຮູ້ປ່ຽນມີເກີນໜຶ່ງພັນນາທ ທີ່ຮູ້ທັງຈຳທັງປ່ຽນ

ມາຕາ ២៦ ບຽດຄວາມພົດຕາມພະຣາຊບັນຍຸຕົນນີ້ ໃຫ້ອືບດີທີ່ຮູ້ເຈົ້າພັນການທົ່ວລີນ ທີ່ຮູ້ຜູ້ຈຶ່ງໄດ້ຮັບນອນໝາຍຈາກອືບດີທີ່ຮູ້ເຈົ້າພັນການທົ່ວລີນ ແລ້ວແຕ່ກຣນີ ມີອໍານາຈເປົ້າຍິນເຖິງໄດ້ ແລະ ເມື່ອຜູ້ຕ້ອງໜາໄດ້ຈໍາຮ່າຍຄ່າປ່ຽນຕາມຄຳເປົ້າຍິນເຖິງກາຍິນຮະບະເລາທີ່ກຳໜາດແລ້ວໄກ້ຄືດື້ນເປັນອັນເລີກກັນ

ມາຕາ ២៧ ໃຫ້ເຈົ້າອອງສ້ວຽຸ້ຄວນຄຸນຈຶ່ງມີສ້ວຽຸ້ຄວນຄຸນທີ່ມີອາຍຸຄຽບກຳໜາດໄດ້ຮັບການຈື້ດວກໜີນຕາມມາຕາ ៥ ກ່ອນວັນທີພະຣາຊບັນຍຸຕົນນີ້ໃຫ້ນັກຄົນ ດໍາເນີນກາຕາມມາຕາ ៥ ກາຍິນເກົ່າສົນວັນນັນແຕ່ວັນທີພະຣາຊບັນຍຸຕົນນີ້ໃຫ້ນັກຄົນ

ມາຕາ ២៨ ໃຫ້ຮູ້ຮຸ້ມນຕີ່ວ່າກາງກະທຽວເກຍຕຣແລະສ່າກຣີ່ຮັກຍາກາຕາມພະຣາຊບັນຍຸຕົນນີ້ ແລະ ເມື່ອມີອໍານາຈແຕ່ງຕັ້ງສ້ວຽຸ້ແພທຍ໌ແລະພັນການເຈົ້າໜ້າທີ່ ກັນອອກກູ້ກະທຽວກຳໜາດຄ່າຫ່ຽນເນື່ອມ ໄມເກີນອັຕຣາທ້າຍພະຣາຊບັນຍຸຕົນນີ້ ລັດທີ່ຮູ້ຍົກເວັນຄ່າຫ່ຽນເນື່ອມ ແລະ ກຳໜາດກິຈກາຕາອື່ນເພື່ອປະຕິຕາມພະຣາຊບັນຍຸຕົນນີ້

ກູ້ກະທຽວນີ້ ເມື່ອໄດ້ປະກາສີໃນราชກິຈຈານເບກາ ແລ້ວໄກ້ໃຫ້ນັກຄົນໄດ້
ຜູ້ຮຸ້ມນອງພະນົມຮາຈໂອງກາ

ອານັນທີ ບິນຍາຮຸ້ນ

ນາຍກັ້ມນຕີ່

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๕

หน้า ๓๑
ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

อัตราค่าธรรมเนียม

การนัดวัดซึ่น	ตัวละ ๔๐ บาท
เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗	อันละ ๑๐ บาท
ใบรับรองการนัดวัดซึ่นตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗	ฉบับละ ๑๐ บาท

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่โกรกพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อที่มีอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์ และบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติป้องกันโกรกพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔๘๙ ยังไม่เหมาะสมที่จะควบคุมและป้องกันโกรกพิษสุนัขบ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลดี นอกจากนั้น กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๙ มีสัตวแพทย์เพียงพอปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั่วประเทศ กับสามารถผลิตวัคซีนป้องกันโกรกพิษสุนัขบ้าสำหรับสัตว์ได้เองในราคากู้กอก จึงเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมและเหมาะสมในการควบคุมและป้องกันโกรกพิษสุนัขบ้า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโกรกพิษสุนัขบ้า ให้มีบทบัญญัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้นและกำหนดให้กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้